

θεν εἰς τὴν Ζωολογίαν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ἂν καὶ ἔχει τὸ θάρρος νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι τὰ πάντα εἶναι ὠραῖα ἄνευ ἐξαιρέσεως, καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χειρίζεται πᾶν εἶδος φαρμακεροῦ ἐρπετοῦ, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἴδῃ ἀράχνην, χωρὶς νὰ καταληφθῇ ὑπὸ παροξυσμοῦ τρόμου!»

Ὁ Δουξ τοῦ Σχιόμπεργ, ἂν καὶ γενναῖος στρατιώτης, δὲν ἠδύνατο νὰ καθήσῃ εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον μὲ μίαν γάταν, ἥ νὰ ἀκούσῃ τὸ μυαοῦρσμά της.

Γνωστὸς τις ἀξιωματικὸς τῆς βασιλίσσης Βι-

λῃσε νὰ ἐπισκεφθῇ ἓνα τῶν φίλων του. Εἰς τὴν ἐξώθυραν ἀπῆντησε σκυλάκιον ἀκάθαρτον, τὸ ὁποῖον τὸν ἐπλησίασε καὶ ἐφαίνετο ὅτι ἐζήτει τὴν φιλίαν του, ἀλλ' ὁ Μουσέτ ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπόν του καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλήν. Τὸ σκυλάκιον τὸν ἠκολούθησε μέχρι τῆς αἰθούσης, ὅπου ἦλθε καὶ ὁ φίλος του μετ' ὀλίγον. Ἐνῶ δὲ συνωμίλουν, τὸ σκυλάκι, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξαπλωθῇ εἰς τοὺς πόδας τοῦ Μουσέτ, ἐσηκώθη καὶ ἔθεσε τοὺς δύο ἐμπροσθίους πόδας του εἰς τὰ γόνατά του.

— «Τὸ ἄθλιον ἔπρεπε νὰ φονευθῇ!» ἐψιθύρι-

Φωλεαὶ ὑφαντοῦ (πτηνοῦ.)

κτωρίας ἐγείνετο ὠχρὸς εἰς τὴν θέαν γαλῆς, ὅταν προσεκληθῇ ὑπὸ τινος φίλου του νὰ γευματίσῃ μετ' αὐτοῦ, μετ' ὀλίγα λεπτά, ἀφοῦ ἐκάθισαν εἰς τὴν τράπεζαν, ἤρχισε νὰ δεικνύῃ σημεῖα ἀνησυχίας καὶ τέλος ὠμολόγησεν, ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἡσυχάσῃ, διότι ἡσθάνετο ὅτι εἰς τὴν αἰθούσαν ἦτο μία γάτα — Ἐρευνα ἐγένετο πανταχοῦ, ἀλλ' ἡ ἀνησυχία του ἐξηκολούθει, ἕως οὗ ὁ φίλος του ἐξέβαλε μίαν γάταν, τὴν ὁποίαν εἶχε κρύψει εἰς ἓν συρτάριον, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸν φίλον του, ὡς εἶπεν, εἰς αὐτὸν ἀπολογούμενος.

Ὁ Δὲ Μουσέτ ἀπεστρέφετο ὑπερβολικὰ τοὺς σκύλους. Μίαν πρωΐαν, πρὶν μεταβῇ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ νὰ λάβῃ τὸ δίπλωμά του, ἤθε-

σεν ὁ Μουσέτ.

— Βλέπω ὅτι ἀγαπᾶτε τὰ σκυλιά, — εἶπεν ὁ φίλος του.

— Τὰ σκυλιά! ἐξεφώνησεν ὁ Μ. Τὰ μισῶ ἀπὸ καρδίας· ἀπορῶ δὲ πῶς εἶναι τὸ σκυλάκι τοῦτο ἐδῶ;

— Δὲν τὸ ἐξέβαλον, — εἶπεν ὁ φίλος, διότι ὑπέθεσα ὅτι ἦτο ἰδικόν σου.»

— Ἰδικόν μου! Μέγιστε Θεέ! καὶ ἐγὼ φίλε δὲν τὸ ἐφόνευσα, διότι ὑπέθεσα, ὅτι ἦτο ἰδικόν σου!

— **Οὕτως** ὠνομάσθησαν μικρά τινα πτηνά· τὰ ὁποῖα ὑφαίνουσι τὴν φωλεάν των μὲ πολλὴν ἐπιτηδειότητα.